

Αγωνιστικών, Προοδευτικών και Ενωτικών Κινήσεων Π. Ε.

Στο πνεύμα της αντιμεταρρύθμισης προς ένα δημόσιο σχολείο ελεγχόμενο και «φθινό» για το κράτος, τον Ιούνιο του 2020, η Κυβέρνηση της ΝΔ ψήφισε και την **επιβολή μιας αξιολόγησης στα πρότυπα της τιμωρητικής αξιολόγησης-χειραγώγησης του Π.Δ. 152/2013**, του οποίου την εφαρμογή απέτρεψε με τη δυναμική κι υπερήφανη στάση του ο κλάδος, επιβάλλοντας την κατάργηση όλου του σχετικού τότε νομοθετικού πλαισίου (άρθρα του Ν. 4024/2011, άρθρο 95 του Ν. 3528/2007, Π.Δ. 152/2013, Ν. 3848/2010, Ν. 2986/2002, Ν.4142/2013, άρθρο 22 του Ν. 3879/2010).

Όσα, το 2014, δεν μπόρεσαν να εφαρμόσουν, καθώς υπήρξε Κυβερνητική αλλαγή, τα επαναφέρουν τώρα με το Ν. 4692/2020 και την έκδοση της Υπουργικής Απόφασης «Συλλογικός προγραμματισμός, εσωτερική και εξωτερική αξιολόγηση των σχολικών

μονάδων ως προς το εκπαιδευτικό τους έργο». Είναι χαρακτηριστική η δήλωση του Προέδρου του ΙΕΠ κ. Αντωνίου ότι «το ρολόι της εκπαίδευσης πρέπει να γυρίσει πίσω» στις αλήστου μνήμης μέρες του 2010-2014, «αξιοποιώντας και την εμπειρία του Π.Δ. 152/2013 βελτιώνοντας τα αξιολογικά εργαλεία και ενισχύοντας τα εχέγγυα της αξιοκρατίας».

Ο νόμος 4692/2020 και η Υ.Α. με Φ.Ε.Κ. 140/20-1-2021 επιδιώκουν να συγκαλύψουν την απόσυρση του κράτους από τις ευθύνες του για τη λειτουργία των σχολείων (μείωση του τακτικού προϋπολογισμού του κράτους για την παιδεία) **με την επιβολή μιας αξιολόγησης που θα στοχοποιεί τους εκπαιδευτικούς μέσα από δοσμένες φόρμες, ποσοτικοποιημένες κλίμακες, αναρτήσεις σε πλατφόρμες «σύγκρισης», εξωτερικούς αξιολογητές, κατηγοριοποιώντας άμεσα σχολεία και εκπαιδευτικούς. Κι όλα αυτά μέσα σε κενό θεσμικού διαλόγου με τις εκπαιδευτικές ομοσπονδίες και απαξίωσης της ψηφισμένης θέσης του κλάδου για τον προγραμματισμό και την αποτίμηση του εκπαιδευτικού έργου (88**

η

Γενική Συνέλευση της ΔΟΕ).

Δεν επιθυμούν την αποτίμηση και τον αναστοχασμό του εκπαιδευτικού έργου ως επιστέγασμα μιας συλλογικής διαδικασίας διερεύνησης, διαβούλευσης, εφαρμογής και αλληλοτροφοδότησης μεθόδων και πρωτοβουλιών μεταξύ των εκπαιδευτικών, τη συλλογική (ανα)δράση των εκπαιδευτικών εντός του ιδιαίτερου πεδίου του κάθε σχολείου, της ιστορίας του και των αναγκών του. Δεν επιθυμούν να αναδειχθούν οι ευθύνες της πολιτείας, οι οποίες με ένα σύστημα ανατροφοδότησης, προγραμματισμού και αποτίμησης θα βγουν στην επιφάνεια αναδεικνύοντας την απόσυρση του κράτους από το δημόσιο σχολείο. **Δεν επιθυμούν τον διευθυντή μέρος των συλλογικών δράσεων και προσπαθειών του σχολείου ούτε τους συντονιστές εκπαιδευτικού έργου συνεργάτες και αρωγούς στην υποστήριξη του εκπαιδευτικού έργου, αλλά τους θέλουν «εξωτερικούς» αξιολογητές και στο βάθος όλοι και τα πάντα να επιτηρούνται από τον «επόπτη» με τελικό στόχο τη συμμόρφωση σε ένα σχολείο – επιχείρηση, σύμφωνα με το νεοφιλελεύθερο όραμα του «ανταγωνιστικού πλεονεκτήματος**

»

που θα θέτει ανά πάσα στιγμή εν αμφιβόλω την ίδια του την ύπαρξη και λειτουργία.

Τις παραπάνω στοχεύσεις του Υπουργείου τις «μαρτυρά» η ίδια Υπουργική Απόφαση καθώς κάνει λόγο για «εξωτερική αξιολόγηση», που θέλει αξιολογητή τον τωρινό συντονιστή εκπαιδευτικού έργου στη βάση μιας δεκάβαθμης κλίμακας αξιολόγησης-κατηγοριοποίησης καθώς και τον σύλλογο διδασκόντων εντολοδόχο της κυρίαρχης πλέον διεύθυνσης της σχολικής μονάδας. Ταυτόχρονα στις πρώτες γραμμές του πρώτου άρθρου της υπουργικής απόφασης, ομολογείται η κεντρική επιλογή της κυβέρνησης να μετακυλήσει τις δικές της ευθύνες για τη βελτίωση του εκπαιδευτικού συστήματος

στους εκπαιδευτικούς, καθώς οποιαδήποτε συζήτηση για την εκπαιδευτική πολιτική, τους στόχους, τις προθέσεις, τα μέσα, τις ελλείψεις σε υποδομές και χρηματοδότηση πρέπει να παρακάμπτεται και να εμφανίζονται «δια πάσα νόσο» υπεύθυνα τα σχολεία και οι εκπαιδευτικοί. Η κυβέρνηση δεν κάνει τίποτε άλλο παρά **ακολουθεί συνειδητά την τακτική της ανεύρεσης ενόχων ανάμεσα σε μαθητές και εκπαιδευτικούς.**

Πιο ωμή ομολογία μετακύλησης της ευθύνης του κράτους στον εκπαιδευτικό, μέσα σε Υπουργική Απόφαση, δεν έχει υπάρξει ξανά στα χρόνια της μεταπολίτευσης.

Μέσω της ατομικής αξιολόγησης, που ακολουθεί, επιδιώ κουν να εγκαθιδρύσουν στο σχολείο ένα ανταγωνιστικό περιβάλλον με επισφαλείς θέσεις εργασίας, έτσι π ου ο καθένας και η καθεμιά, να προχωρούν όχι σε συνεργασία με τον άλλον, αλλά ως «άτομα» πειθαρχημένα και υποταγμένα, που προσδοκούν τα καλά αποτελέσματα της «κρίσης» για τη συνέχιση ή όχι της εργασίας τους ως εκπαιδευτικοί. Παράλληλα προοιωνίζεται ένα αντίστοιχο πλαίσιο ανταγωνισμού και στους μαθητές, μέσω της δικής τους βαθμολόγησης, τη σύνδεση της βαθμολογίας τους με την επιλογή σχολικώ ν μονάδων από τους γονείς, τη μεταφορά δομώ ν αρχικά στην τοπική αυτοδιοίκηση σε μια λογική οικονομικής αυτονομίας από το κράτος όπου χορηγίες θα αποτελούν ίσως την κύρια πηγή χρηματοδότησης.

Ό λη αυτή η εικόνα συντείνει στη διαμόρφωση περιοχώ ν και σχολείων ελίτ ή/και γκέτο όπως συμβαίνει σε όλο τον κόσμο όπου εφαρμόστηκε αυτή η μορφή αξιολόγησης και είχε καταστροφικά αποτελέσματα. Αποτελεί μοντέλο αξιολόγησης που έχει αποτύχει διεθνώ ς, εδώ και 30 περίπου χρόνια, και η Κυβέρνηση της ΝΔ επιδιώ κει να την καθιερώ σει για να πετύχει τους παραπάνω ιδεολογικοπολιτικούς στόχους.

Όλα όσα νομοθετούν ουδεμία σχέση έχουν με τη μόρφωση των μαθητών και τη βελτίωση της ποιότητας της εκπαίδευσης. Ουδεμία σχέση έχουν με ένα σχολείο δημοκρατικό που η συνεργασία, ο αναστοχασμός, ο σχεδιασμός θα είναι συλλογικός από το σχολείο για το σχολείο και για τους μαθητές και στην καθιέρωση της απελευθερωτικής παιδαγωγικής ως αντίληψη και φιλοσοφία.

Βρίσκονται στην αντίπερα όχθη από τη βούληση για ένα σχολείο και εκπαιδευτικούς που θα διεκδικούν καλύτερους όρους λειτουργίας, παιδαγωγικώ ν και διδακτικώ ν συνθηκώ ν, με τις αναγκαίες υποδομές και επιμορφώ σεις, αλλά και εκπαιδευτικούς κοινωνικούς αγωνιστές έτσι ώ στε η μεγάλη παιδαγωγική υπόσχεση, της εκπαίδευσης τελικά, για καλύτερους ανθρώ πους που θα ζήσουν μια καλύτερη ζωή σε έναν δίκαιο κόσμο να μπορεί να εκπληρωθεί.

Τα τελευταία 40 χρόνια οι εκπαιδευτικοί, με τους αγώνες μας, πιστωνόμαστε το γεγονός ότι δεν επιτρέψαμε να γίνει η εκπαίδευση πεδίο «ασκήσεων αξιολόγησης-επιτήρησης» που είχαν ως στόχο τη συρρίκνωση της παιδαγωγικής μας αυτονομίας και την καθυπόταξή μας σε επιβαλλόμενες φόρμες στη μορφή και στο περιεχόμενο της εκπαίδευσης. Το ίδιο θα πράξουμε και τώρα.

Ως Αυτόνομο Δίκτυο Εκπαιδευτικών συμβάλλουμε καταλυτικά στη διαμόρφωση της ομόφωνης απόφασης της ΔΟΕ για απεργία αποχή από όλες τις διαδικασίες αξιολόγησης που προβλέπει η υπουργική και θα δώσουμε τη μάχη, μαζικά και συλλογικά, ώστε το Υπουργείο Παιδείας να αναγκαστεί να αποσύρει την Υ.Α. και τον νόμο 4692/2020

Δυναμώνουμε και ενισχύουμε την κατεύθυνση της απόφασης του ΔΣ της ΔΟΕ:

- Όλοι οι Σύλλογοι Εκπαιδευτικών να πάρουν μέτρα για την υλοποίηση της απόφασης για την απεργία - αποχή. Να οργανώσουν με όλα τα μέσα την ενημέρωση συνολικά της εκπαιδευτικής κοινότητας για τους πραγματικούς στόχους της επιχειρούμενης «αξιολόγησης».

- **Τους Συλλόγους Διδασκόντων να συμμετέχουν στην απεργία – αποχή της Δ.Ο.Ε.** (θα σταλούν αναλυτικές οδηγίες τις επόμενες μέρες εξειδικεύοντας τις νομικές ενέργειες σε συνεργασία με τη νομική μας σύμβουλο και θα πρέπει να ακολουθηθούν π.χ. αναλυτικά βήματα ή/και πρακτικά συλλόγου διδασκόντων κλπ.) και με βάση αυτή την απόφαση,
να

μην προχωρήσουν σε καμία διαδικασία που σχετίζεται με την εφαρμογή της Υ.Α. (ειδική συνεδρίαση του Συλλόγου Διδασκόντων, συγκρότηση ομάδων δράσης, συνεδρίαση για τη σύνταξη έκθεσης «Εσωτερικής και Εξωτερικής Αξιολόγησης»).

- Ειδικά καλούμε τα στελέχη εκπαίδευσης (Διευθυντές σχολείων, Συντονιστές Εκπαιδευτικού Έργου κ.τ.λ.) να συνταχθούν με την απόφαση του κλάδου συμμετέχοντας στην απεργία – αποχή.

Αυτόνομο ΔΙΚΤΥΟ Εκπαιδευτικών

Αγωνιστικών, Προοδευτικών και Ενωτικών Κινήσεων Π.Ε.

ΕΝΟΤΗΤΑ ΑΓΩΝΑΣΠΡΟΟΠΤΙΚΗ